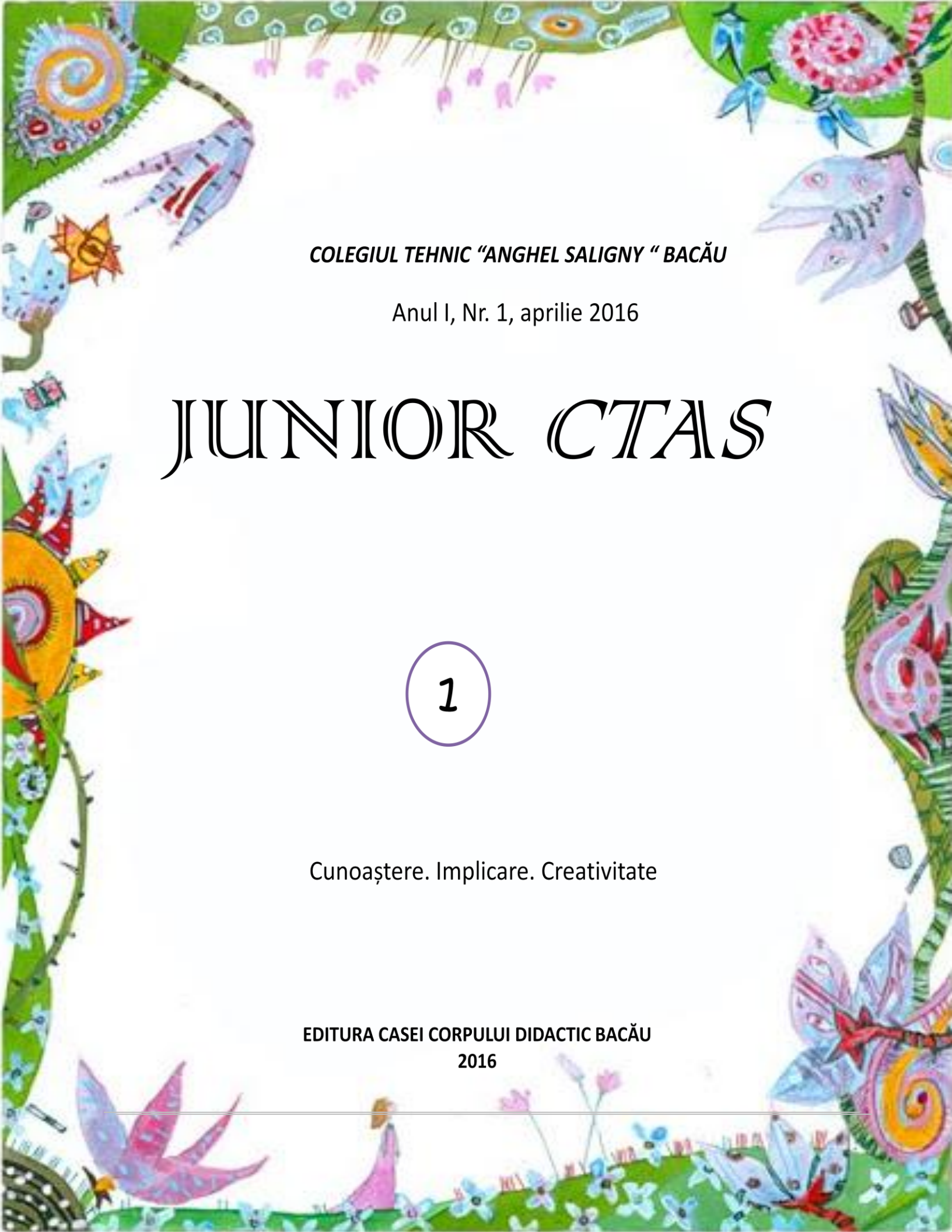

COLEGIUL TEHNIC "ANGHEL SALIGNY" BACĂU

Anul I, Nr. 1, aprilie 2016

JUNIOR CTAS

1

Cunoaștere. Implicare. Creativitate

EDITURA CASEI CORPULUI DIDACTIC BACĂU
2016

Dragi cititori,

Indiferent de vârstă, vă rugăm să pătrundeti cu indulgență în paginile acestei reviste. Poate că e prea mult spus revistă, încercare e mai potrivit. Încercăm să exprimăm gândurile noastre, să vă arătăm preocupările noastre și numai timpul poate fi un critic obiectiv.

Revista "Junior CTAS" este oglinda universului vârstei, a prezentului în care elevii cresc și se formează, surprinde pulsul vieții școlare, ecoul activităților elevilor, cultivă interesele, dezvoltă aptitudinile, încurajează talentele. Este revista care ne reprezintă, pe noi, ca școală, dar și pe noi, ca oameni ai acesteia. Este locul în care se regăsesc copiii nostri, dar și dascălii școlii, activitățile extrașcolare în care ne implicăm.

Dincolo de nume, școala înseamnă elevi și profesori. Cadrul didactic trebuie să inspire încredere, să dezlănțuie energii, să mobilizeze, să deschidă perspective și să proiecteze idealul ce trebuie atins, lăsând fiecăruia libertatea alegerii și adaptării acestuia la dimensiunile propriei personalități.

Grafica revistei este constituită din lucrările plastice ale elevilor, micii mari artiști care au pictat în crâmpeie de culoare și lumină, universul mirific și inocent al copilăriei universale.

Colectivul redacțional a reușit să împlinească visele tuturor celor care au participat la acest proiect educațional, un reușit exercițiu de tenacitate, putere creatoare și o dovadă suplimentară a necesității muncii în echipă, o echipă minunată, de la mic la mare.

Coordonator,

prof. Crisalinda Nona Irimia

Gânduri de primăvară...

Gânduri de primăvară...

Primăvara

Primăvara a sosit,
Ghiociei-au înflorit.
Prin pădure,viorele
Grațioase-apar și ele.
Brebeneii, frumuseii,
Dându-și coate
Că erau puțin în spate
Se întrec cu toporașii
Și-mpreună , drăgălașii,
Vor s-ajungă iute-acum
Pe cărarea de pe drum.

*Dumitru Stefania-Giulia ,cls. a II-a
Prof. învă. primar , Neagu Camelia*

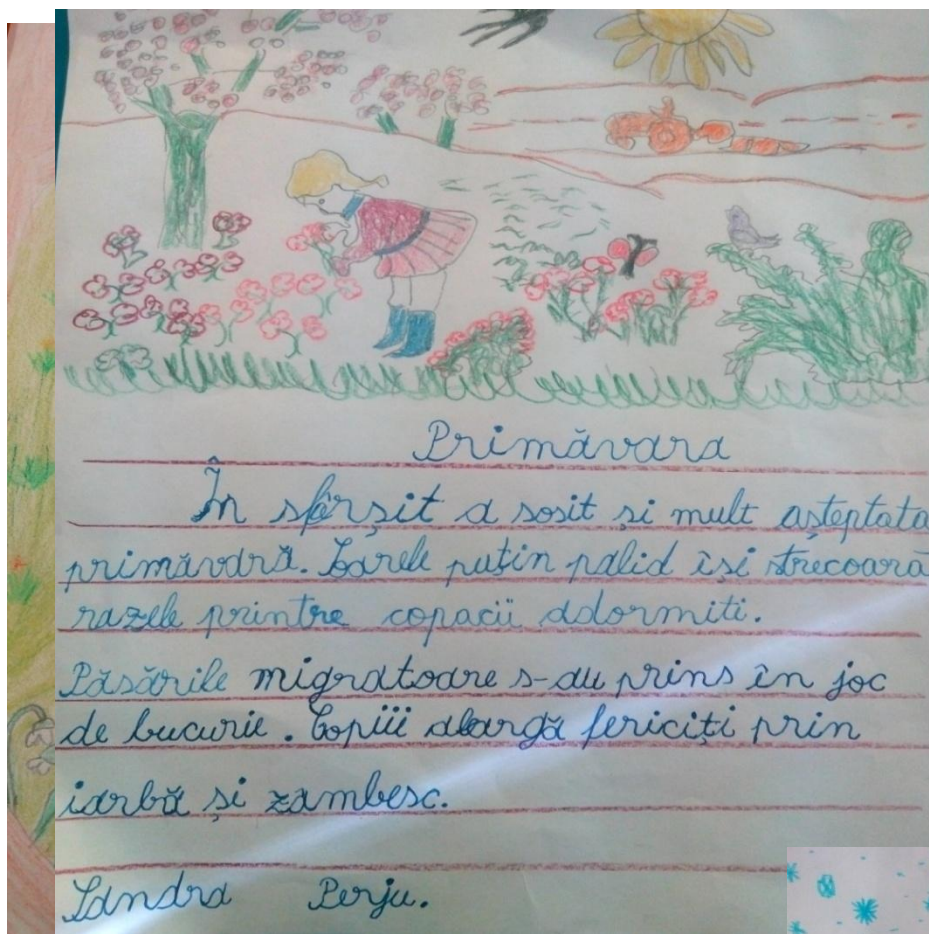
Compunere

Odată cu primăvara, soses
și păsările călătoare.
Prin toate livările se aude joc
de copii. Toți se bucură de soare
și de vremea caldă. Ei alergă prin
iarbă, prind fluturi și cărăbuși.
Cărăbuși prevestesc bogăția și roadele
întregului an.
Primăvara, soarele este așteptat
de toate vietuțoarele.

*Andrici Raluca, cl. I
Înv. Busuioc Irina*

Primăvara este sărbătoarea infinitului...

Anotimpul preferat

Îmi place mult primăvara!

Parcă e mai mult soare, iarba
înverzește și ziua e mai lungă.

Când vin de la școală, adun
mai mulți copii și mă joc cu ei până mi
se face foame.

Ne așezăm pe iarbă și facem
picnic.

Bine ai venit, primăvară!

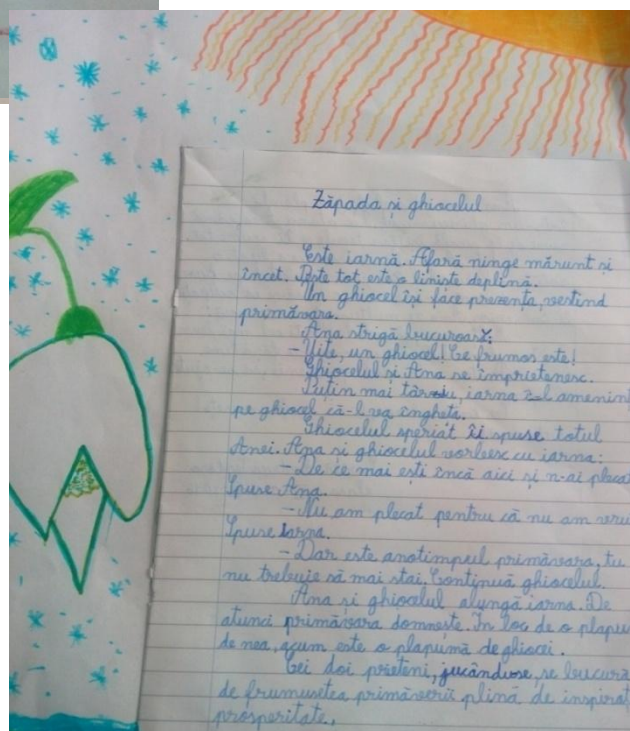
Matanie Alexandra, clasa I
Coordonator: înv. Busuioc Irina

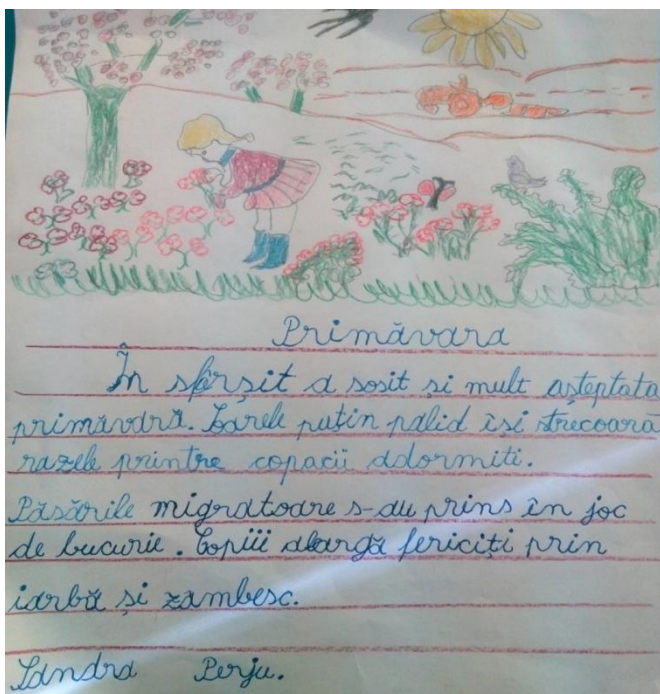
Primăvara

În sfârșit a sosit și mult așteptată
primăvară. Soarele puțin palid își strecoară
razele printre copacii adormiți.

Păsările migratoare s-au prins în joc
de bucurie. Copiii alergă fericiți prin iarbă
și zâmbesc.

Perju Sandra, clasa I
Coordonator, înv. Busuioc Irina

Zăpada și ghiocelul

Este iarnă. Afară ninge mărunț și încet. Peste tot este o liniște deplină.

Un ghiocel își face prezența, vestind primăvara.

Ana strigă bucuroasă :

-Uite, un ghiocel! Ce frumos este!

În scurt timp, ghiocelul și Ana se împrietenesc.

Puțin mai târziu, Iarna îl amenință pe ghiocel că-l va îngheța.

Ghiocelul, speriat, îi spuse totul Anei.

Ana și ghiocelul s-au hotărât să vorbească cu Iarna:

-De ce ești încă aici și nu ai plecat? spuse Ana.

-Nu am plecat pentru că nu am vrut, răspunse Iarna.

-Este timpul ca Primăvara să apară , tu trebuie să pleci, continuă ghiocelul.

Prietenia dintre cei doi a topit inima înghețată a Iernii. Împreună au alungat Iarna.

De atunci, domnește primăvara. În loc de plapuma de nea, acum este o plapumă de ghiocci.

Cei doi prieteni s-au bucurat de anotimpul plin de frumusețe, prosperitate și inspirație.

Curilă Teodora, clasa a IV-a

Coordonator: prof. învă. primar, Ciobotaru Marlina

Sfaturi pentru părinți

CUM NE FACEM TEMELE?

Temele pentru acasă reprezintă o responsabilitate atât pentru copii, cât și pentru părinți. Este recomandat să fim creativi și să facem în așa fel încât să adăugăm un pic de distracție acestei activități mai puțin îndrăgită de cei mai mulți copii. Urmăți sfaturile de mai jos, iar făcutul temelor ar putea deveni mai puțin stresant:

- **Stabiliți un program.** Observați-vă copilul și stabiliți când este momentul cel mai potrivit pentru a se ocupa de lecții. Unii au nevoie după venirea de la școală să se odihnească mai mult, unii se joacă, iar alții dorm. Identificați momentul în care copilul este suficient de odihnit și de activ pentru a putea să se concentreze la lecții.
- **Dați-i voie să facă pauze.** Nu trebuie să forțați copilul să-și facă toate temele într-o singură repriză. O pauză de 15 minute în care să se joace cu jucăriile preferate, să citească ceva sau să mănânce un desert, un fruct, este binevenită. Televizorul sau calculatorul nu sunt recomandate în astfel de pauze pentru că obosesc ochii și distrag atenția.
- **Ajutați-vă copilul (doar) atunci când are nevoie.** Mulți părinți preferă să rezolve ei temele copiilor atunci când aceștia întâmpină dificultăți în loc să le explice lucrurile mai dificile și să-i determine să găsească singuri răspunsurile. Este important să înțeleagă ce i se cere și cum poate să ajungă la răspuns.
- **Provocați-l și motivați-l.** Explicați copilului că temele, la fel ca mersul la școală, face parte din responsabilitățile lui zilnice. Așa cum părinții merg la serviciu pentru că este responsabilitatea lor să lucreze pentru a avea un venit care să asigure bunăstarea familiei, așa și el trebuie să meargă la școală și să facă teme. Explicați-i că astfel se instruieste și se pregătește pentru momentul în care va fi și el adult. Este important să-i arătăm prin exemple concrete faptul că lucrurile pe care le învață la școală au aplicativitate în viața de zi cu zi, iar altele îl ajută să înțeleagă mai bine lucrurile care se întâmplă în jurul lui.

Iată și câteva sfaturi pentru exersarea cititului:

- **Puneți copilul să citească în fiecare seară.** Alegeți locuri liniștite, fără elemente de distragere a atenției, în care copilul își poate face exercitiile de lectură. Când copilul citește cu voce tare și face o greșeală, indicați-i cuvântul pe care l-a citit greșit și ajutați-l să-l citească corect.
- **După ce l-ați oprit pentru a corecta un cuvânt,** puneți-l să citească întreaga propoziție de la început, pentru a vă asigura că înțelege corect ceea ce citește.
- **Puneți copilul să vă povestească cu propriile lui cuvinte** ce s-a întâmplat în poveste. Pentru a verifica dacă a înțeles ce a citit, opriți-l ocazional și puneți-i întrebări despre personaje și întâmplările din povestire.
- **Întrebați-vă copilul de ce crede că un personaj a reacționat într-un anumit mod** și rugați-l să argumenteze cu informații din ceea ce a lecturat.
- **Înainte de a ajunge la finalul poveștii,** întrebați-vă copilul ce crede că se va întâmpla și întrebați de ce.

Prof.înv.primar, Găvenea Diana

Povestea lui Supărici

-Poveste terapeutică-

Supărici este un băiețel de 7 ani. La fel ca tine, Supărici merge la școală și are prieteni. Prietenul lui cel mai bun este Cristi. Nimic neobișnuit până aici.

Supărici, după cum îi spune și numele, se supără foarte repede. Si ce credeți că face Supărici când este supărat? O să vă spun eu: începe să îi jignească pe ceilalți, țipă și lovește. Să vă dau exemple: în pauză, un coleg care alerga a dat peste călimara cu cerneală și i-a pătat caietul lui Supărici. Supărici a început să țipe și să-l jignească, chiar dacă colegul își ceruse iertare și a promis că-i va cumpăra un alt caiet. Într-o zi, când juca fotbal, echipa sa a pierdut. Prietenul său cel mai bun este nepriceput la fotbal și a ratat toate golurile. Supărici a început să-i adreseze tot felul de cuvinte urâte. Deși îi cunoștea firea, Cristi se simți tare umilit. A început să plângă și a hotărât să-l evite pe Supărici.

Deși și-a pierdut prietenul cel mai bun, Supărici nu a învățat nimic. A continuat să le vorbească urât celor din jur. Și astăzi, și mâine...până când, într-o zi, a rămas fără prieteni. În pauze, nimeni nu mai dorea să se joace cu el. Copiii de pe stradă fugeau când îl vedeau. Trist, a intrat în casă și i-a povestit mamei sale. Mama nu a spus niciun cuvânt. Dintr-o foaie albă de hârtie a decupat o inimă. Apoi, l-a rugat pe Supărici să spună câte un cuvânt urât pe care l-a adresat celor din jur. Acesta a început : prost, neîndemânatic, inutil și lista continuă. Pentru fiecare cuvânt urât, mama îndoia inima de hârtie. După ce a epuizat cuvintele urâte, mama l-a rugat pe Supărici să se gândească la prietenii lui și să rostească câte un cuvânt frumos despre aceștia. Supărici s-a gândit și a spus : frumos, talentat, prietenos, optimist... Mama despacheta inima la fiecare cuvânt rostit. După ce inima a fost despachetată în totalitate, Supărici a observat că inima era șifonată, plină de urme. Mama i-a spus că așa se întâmplă și în inima celor din jur.

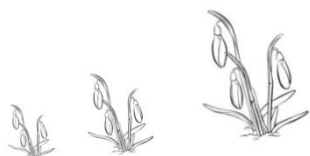
De fiecare dată când adresăm un cuvânt urât, lăsăm un semn în inima cuiva. Oricât de multe cuvinte frumoase vom spune după, semnele rămân. Supărici le-a cerut iertare prietenilor și a promis că nu va mai rosti niciodată cuvinte urâte.

Există un Supărici în fiecare din noi...

Înv. Busuioc Irina-Ioana

CALENDARUL NATURII - PRIMĂVARA

MARTIE

În martie se luptă primăvara cu iarna și gerul cu căldura. Când biruiește soarele și e cald, când vine zăpada amestecată cu ploaie și cu vânt. Bielele flori așteaptă să vadă cine va birui. Dacă văd că soarele e mai tare, atunci încep vesele să crească.

Când e mai cald, zăpada se topește repede și atunci se umflă pâraiele. Crește iarba fragedă și mieii zburdă pe câmpii. Pomii dau în muguri și multe păsări se întroc la noi din țările calde. Zilele încep să fie mai mari decât nopțile, iar plugarii încep să are.

APRILIE

În aprilie, frigul nu mai are putere. L-a biruit primăvara cu soarele ei cald. Acum plouă, acum e senin. Ploaia face să crească florile, și iarba, și frunzele copacilor. Mugurii se deschid veseli și frunzele se ivesc pe toate crengile pomilor. Pe câmp au înflorit multe flori, cântă toată ziua o mulțime de păsărele, iar ciobanii ies cu oile.

Zilele se fac tot mai mari. În grădini, oamenii sapă și pun semințele, iar prin vii sapă cu zor podgorenii. Toată natura s-a trezit la viață și toată lumea e veselă că vine Paștele.

MAI

În mai, e cald și bine și timpul e statornic. Toată ziua e soare, iar nopțile se fac tot mai scurte. Tot câmpul e verde și nimeni nu poate să numere câte culori au florile ce-l împodobesc. Cântecele tuturor păsărilor se aud printre frunzele verzi ale copacilor !

Grădinarii au de lucru prin grădină cât e ziua de mare. Ei udă florile și legumele, altoiesc pomișorii. Prin podgorii, vița începe să îmbrace aracii goi cu frunzele ei late. Prin ape se joacă veseli peștii, iar prin aer zboară seara cărăbușii .

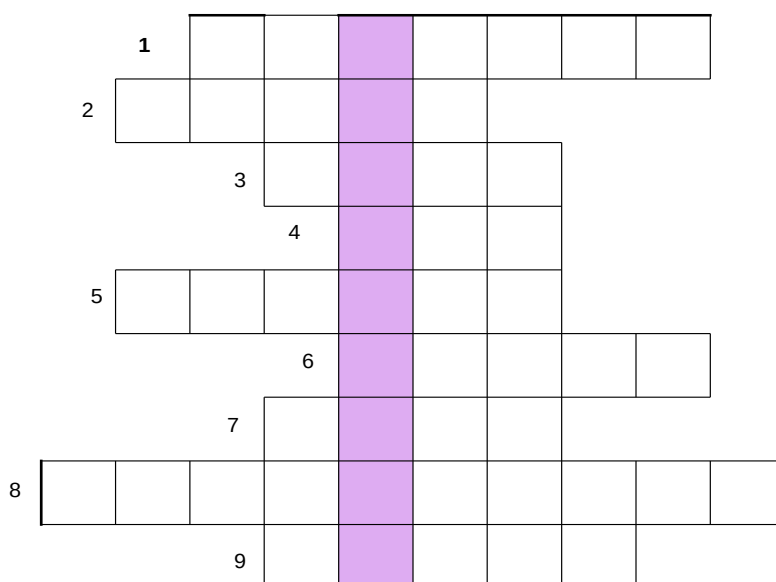
Si toți suntem veseli că putem ieși la câmp și la pădure, să ne bucurăm de frumusețile ce le-a dat Dumnezeu !

Prof. Sopcă Oana

Rubrică pentru isteței...

Completează rebusul și vei descoperi pe verticala A-B *anotimpul renașterii* :

1. Floare galbenă de primăvară .
2. Primăvara câmpul este plin de.....
3.zburdă pe câmpii.
4. Una din cele trei luni ale primăverii.
5. Cântăreții pădurilor.
6. Culoarea primăverii.
7. Urmează după primăvară.
8. A scris » Rapsodii de primăvară».
9. Sărbătorit de creștini cu ouă roșii și pască.

Imagine preluată de pe www.pinterest.com **Prof. Sopcă Oana**

Studiu aplicativ: Poveștile lui Ion Creangă

Imagine preluată de pe www.radiochisinau.md

„Muzeul” de limbă și strălucirea arhitectonică a limbii poveștilor

Mentalul popular reprezentat prin limba poveștilor lui Creangă este evidențiată printr-un autentic aspect popular gata să se preteze interpretărilor vizate de vorbirea limbajului țăranilor moldoveni din a doua jumătate a secolului trecut. Realizând un adevărat interes lingvistic și folcloric, creația lui Creangă constituie o reală provocare pentru proza artistică românească. Întreaga artă este meșteșugită, fiecare rând constituind o reușită atât în scrisul propriu-zis, cât și în artă definită în sensul larg al cuvântului. Pe întreaga întindere a operei se poate identifica unitatea exemplară dintre idee și expresie realizată cu o măiestrie inconfundabilă. În maniera în care este realizată opera se poate remarca aspectul „lucrat” care reușește să stârnească curiozitatea tuturor cititorilor. Trăsăturile operei care duc la această țesătură perfectă țin de oralitate, relief, ritmul și intonația frazei, pauzele sugestive, interjecțiile onomatopice, topică, determinantele temporale, ispita taifasului, savoarea dialogului, apostrofarea reciprocă, jocurile de cuvinte ritmate, monologul interior, portretele, peisajele și descrierea, spiritul nastratinesc, vorbirea în dodii. Ioan Holban este cel care vede opera lui Creangă „punctul de întâlnire și fuziune al celor două componente esențiale ale personalității complexe care a fost Ion Creangă: Povestitorul și Învățătorul”¹. Acest aspect este evidențiat prin maniera în care scriitorul păstrează legătura cu trecutul, el reușește să comenteze întâmplările în timp ce le povestește. Tot acest procedeu este văzut ca „un cod inserat”² în întreaga operă presărată la tot pasul cu elemente captivante.

Prin oralitate, scriitorul subsumează acestui interes mijloacele artei sale, comunicarea lui cu cititorul având parte de autenticitate prin crearea unei iluzii, dincolo de timp și spațiu.

¹ Ioan Holban, *Ion Creangă. Spațiul memoriei*, Iași, Editura „Junimea”, 1984, p. 24.

² *Ibidem*, p. 43.

Humuleșteanul scrie ca să fie ascultat, textul lui având nevoie de căldura rostirii pentru a prinde culoare. Ritmul și relieful frazei sunt susținute în permanență, comparabile cu cele ale frazei sadoveniene, în timp ce intonația este caracterizată de suișuri și coborâșuri, pauze strategice care sugerează sensibilitate și o vastă cultură filologică. Interjecțiile onomatopeice atrag asupra lor accentul frazei, individualizând astfel întreg contextul, fiind urmate de pauză care contribuie de asemenea la accentuarea lor.

Cele mai multe evenimente se întâmplă sub semnul vitezei, al grabei astfel încât seria sinonimică a verbului „a fugi” este foarte bogată și diversificată sugerând mobilitatea personajelor. Ispita taifasului se împletește cu bucuria povestirii în trecerea de la narațiune la dialog, care îi este caracteristică lui Creangă, realizându-se firesc, fără vreo marcă specială prin semne grafice. În întreaga operă se poate remarca o exuberanță verbală deosebită evidențiată prin farmecul și savoarea dialogului. S-a respins de multe ori prezentarea scriitorului din perspectiva reprezentării satirice, mulți afirmând că „scriitorul are un imens, indicibil umor”³, între aceștia înscriindu-se și George Munteanu care ține să demonstreze în totalitate „natura umorului lui Creangă”⁴.

Molipsitoarea și irezistibila „pofță de vorbă” se transformă într-o bucurie a cuvintelor, mai ales în replicile mamei în care se pot identifica mijloace lingvistice colorate de zâmbetul șăgalnic și reținut al îngăduinței.

Imagine preluată de pe www.povesti-pentru-copii.com Prof. Burlacu Mădălina

³ George Munteanu, *Introducere în opera lui Ion Creangă*, București, Editura „Minerva”, 1976, p. 71.

⁴*Ibidem*.

Sfârșitul visului plătând

Sprea geam mă uit și mai zăresc

O altă lume...

Ce s-a creat ca prin minune

De la dorința ce-o nutresc.

O flacăra aprinsă-n mine

Ce bate cu putere,

Acestea sunt cuvinte

Ce suferă-n tăcere.

O lume ștersă de culori,

Cum n-a fost niciodată,

La graniță sunt visători

În lumi neterminate.

m
a

gine preluată de pe bijuteriiperleargint.wordpress.com

Imagine preluată de pe wallpapere.wallpaperstock.net

Rotaru Maria
Clasa a VIII-a
Prof. coordonator: Burlacu Mădălina

Alessia stie... multe despre berze

Primăvara, natura se trezește la viață.

Copacii înmuguresc, apoi înfrunzesc și înfloresc.

Apar primii ghiocei. Dupa aceștia, prind curaj și celelalte flori: toporașii, zambilele, brândușele, narcisele și lalelele.

Ce bucurie pe gâze și pe gândăcei! Pe cer se zăresc stoluri de păsări călătore. Vouă vă plac berzele? Să vedem ce are să vă povesteasca Alessia despre ele!

1) Berzele sunt păsări migratoare. Ele vin în țara noastră primăvara și pleacă toamna târziu. Dacă privim cerul primăvara, putem vedea stolurile în forma literei V.

2) O dată ajunse la vechiul cuib, berzele încep să repare. Renovarea nu-i tocmai ușoară, deoarece cuibul este foarte mare, depășind în lățime și în înălțime un adult! Bineînțeles că este și foarte greu, cântărind uneori mai mult de o tonă! De acest cuib uriaș beneficiază vrăbiile și graurii, care cuibăresc mai înspre margine.

Imagine preluată de pe www.amosnews.ro

3) Toate păsările comunică prin sunete sau cântece. Deschizând și închizând ciocul sau lung, barza clămpăne.

4) Femela barză depune între trei și patru oua. La clocit însă o ajută și masculul. Practic, clocesc cu rândul timp de o lună.

5) Puii de barză au corpul acoperit cu puf alb, iar ciocul și picioarele sunt negre. Abia după câteva săptămâni acestea încep să se înroșească. În primele trei luni, puii sunt hrăniți de părinți. După aceea, puii de barză se pot asocia cu alți pui zburători pentru a face rost de mâncare.

Imagine preluată de pe blog.jorjette.ro

*Butnaru Alessia—Sabina, clasa a II-a
Prof. înv. primar, Neagu Camelia*

Imagine preluată de pe www.libertatea.ro

MAMA, VĂZUTĂ CU OCHI DE COPIL

“Ce puternică e iubirea de mamă! Chiar dacă vede răutate din partea copiilor ei, ea îndurăcu resemnare, dar nu-i poate dușmăni și urî.” Sofocle

Cea mai mare durere a copiilor, în prima zi la grădiniță, este că se despart de mame. De-a lungul timpului, fiecare preșcolar și-a dorit ca această instituție să fie în același timp și pentru mama sa, ca să se bucure permanent de îmbrățișarea ei, de privirea unică, de glasul ei duios.

Cum acest lucru nu este posibil, lor le rămâne la îndemână cel mai adesea, desenul, ca posibilitate de exprimare a emoțiilor și sentimentelor celor mai profunde. Mama este prezentă în orice creație plastică a copiilor, chiar dacă reprezentarea nu este nici pe departe apropiată de cea reală.

La tema „Chipul mamei” în timp ce lucrau, îi auzeam cum gândeau cu voce tare și cum hotărau pe loc, pentru mama lor, ce culoare să aibă ochii, părul, rochia.

La vârstele mici figura mamei este redată grafic destul de schematic: cap, picioare, mâini uneori, dar niciodată nu lipsește gura zâmbitoare. Spațiul plastic este valorificat la maximum, fapt ce exprimă intensitatea sentimentelor copiilor, de aceea figura mamei este foarte mare în raport cu pagina.

POCOVNICU DAVID ȘTEFAN
- 5 ani -

DAVID DARIA MARIA
- 5 ani -

RUSU MARIA ORTANSA
- 5 ani -

Ce este de remarcant, e faptul că la această activitate, indiferent de modul cum a realizat tema, fiecare copil a susținut că lucrarea/mama lui este cea mai frumoasă. Nu mă îndoiesc de faptul că mesajul copiilor, dincolo de cuvinte, a fost clar și că au fost puternic impresionate.

Prof. înv. preșc. MARIA GÂREA CUCU

Tradiții-șezătoarea școlară

„Satul românesc este izvorul sensibilității și spiritualității românești-el trebuie să trăiască cu obiceiurile și datinile sale, cu ocupațiile și portul oamenilor săi.”

O ocazie în care se valorifică tradițiile populare cu care am făcut cunoștință în diverse situații este șezătoarea. Micuții participanți lucrează, și în același timp, petrec degajați spunând: povești, ghicitori, glume, cântând și dansând.

După modelul tradițional la șezătoare, lucrul este însoțit de momente vesele în care se fac glume pe seama unor întâmplări sau metehne omenesti.

În cadrul șezătorii sunt laudate obiceiurile, costumele, hărnicia și ironizate: lenea, nepriceperea la lucru. Șezătoarea respectă anumite condiții și anume: purtarea costumului popular; decorul unde se desfășoară șezătoarea trebuie să fie un interior de casă țărănesc; tradițional, gazda (o fetiță) își așteaptă prietenii și feciorii. Odaia este împodobită cu țesături și cusături populare, cu vase, blide pe pereți, cu vârtelnițe, fuse, lână, război de țesut. Fetele vin la șezătoare cu coșulețe, purtând în ele materiale de cusut. Feciorii vin mai târziu, îmbrăcați în costume populare și împletesc și ei ștergătoare. După intrarea feciorilor, gazda îi îndeamnă la muncă și veselie. Sfatul este urmat, iar preșcolarii cântă, recită, spun glume, lucrează, croșetează. Spontan, copiii descriu și costumul popular pe care îl poartă.

Păstrarea datinilor, obiceiurilor, ne revine nouă, generațiilor mai tinere. Sufletul în păstrarea tradițiilor suntem noi, educatoarele, care venim în sprijinul îndrăgirii de către preșcolari a culturii populare românești. Aceste mlădițe putând deveni purtătorii de mâine a tradițiilor.

Copilului de pe acum” i se luminează mintea și i se încălzește inima” în aceste șezători care-l ajută să prețuiască munca și să o îndrăgească.

Imagine preluată de pe www.imagini.neamt.ro

Educatoare, Sănduleasa-Georgeta

Bibliografie: Portul popular din zona Iasi, Etnografie si folclor romanesc, Emilia Pavel-Editura Meridiane-N. Constantinescu, A Dobre-Romania de maine, 2001

Imagine preluată de pe alex-dima.ro

Istorie amuzantă

Ce bine că ați vizitat Anglia în anul 2011 și nu pe la ... anul 1500!

Data viitoare când vă spălați pe mâini și apa e un pic mai rece decât v-ați dori, comparați situația cu modul în care se spălau englezii prin anul 1500.

"Nu arunca pruncul odată cu apa în care te-ai spălat".

Nunțile aveau loc în general în luna iunie, pentru că singura baie din an se făcea în luna mai și în prima lună a verii viitorii soți încă miroseau acceptabil. Oricum, corpul era deja îmbibat de "miresmele" transpirației și ca să mascheze cât de cât mirosul neplăcut, miresele purtau în brațun buchet de flori (de aici a rămas obiceiul buchetului purtat de mireasă!);

"Cada" era, de fapt, un butoi mare, plin cu apă caldă. Stăpânul casei avea privilegiul de a se îmbăia primul, în apa curată. În aceeași apă urmau la spălat, rând pe rând, fiii și restul persoanelor de sex masculin din familie.

Apoi venea rândul femeilor și, la sfârșit, al copiilor, în ordinea descrescătoare a vârstelor. În final, apa era atât de murdară, încât puteai pierde un bebeluș prin ea. De atunci datează labritanici vorba "Nu arunca pruncul odată cu apa în care te-ai spălat".

Regina Elisabeta I a Angliei a rămas celebră și prin următoarea declarație, făcută cu mândrie: "Fie că e nevoie sau nu, eu o dată la trei luni mă spăl !"

Prof. Cuceanu Oana

**Pagini
inspirate...**

**Pentru
cadrele
didactice**

PROIECT VOLUNTARIAT

**„A FI VOLUNTAR ESTE O PASIUNE PENTRU SINE SAU O NECESITATE PENTRU O ANUMITĂ
CATEGORIE DE INDIVIZI”**

REALIZAT ÎN CADRUL PROIECTELOR ASOCIAȚIEI” PRIETEN PENTRU PRIETEN”

SCOPUL PROIECTULUI

Scopul proiectului de față, constă în strângerea de donații, atât sub forma de bani, cât și a fișelor de 2% din venit pentru organizația noastră non-guvernamentală, este acela de a reuși să le aducem persoanelor ce nu au o situație materială bună, a căror sănătate este șubredă ori sunt uitați, neavând pe nimeni alături, măcar un „fîrav surâs” pe buze, încredere și speranță. Ne propunem ca, în schimbul acestor donații, să le luăm trecătorilor doritori tensiunea, glicemia și să le dăm câte un pahar de apă, fiindu-le de folos în cazul persoanelor ce nu au timp să ajunga la medic pentru asta, respectiv persoanelor ce vara chiar amețesc din cauza căldurii și a dezhidratării.

În speranța că vom reuși să-i facem pe cei mai puțini norocoși să zâmbească din nou, măcar pentru un moment, ne propunem ca sumele pe care le vom strânge (reprezentate din banii proveniți în urma donațiilor bănești și fișelor de 2%), să fie folosite în diferitele activități ale asociației noastre: aprovizionarea cu mâncare a persoanelor sărace sau bătrane, distribuirea de îmbrăcăminte și încălțăminte către acestea, distribuirea de hăinuțe și jucării donate pentru copiii nevoiași etc.

Împreună avem puterea de a-i ajuta pe cei din jur!

Motivația proiectului, „Ah, vară, ce mare putere ai în a ne face să suferim și să ne placă asta.” - Russel Baker

Vara este o plăcere pentru marea majoritate a oamenilor, însă un imens disconfort îl constituie căldura excesivă și toate efectele sale: amețeli, oboaseală, leșinuri în cazuri extreme, dezhidratare etc. Asociația noastră își propune a veni în ajutorul trecătorilor, cu un punct de

adăpostire așezat în fața Casei de Cultura Bacău, unde persoanele vârstnice, în mod special, dar și cele de vârstă a doua, vor putea să își verifice tensiunea și glicemia, alături de sorbirea unui pahar cu apă.

Donațiile strânse vor fi folosite în diferitele activități de Asociației „Prieten pentru Prieten”, ce vor viza ajutarea oamenilor mai puțin norocoși. În timp ce un copil cu situație financiară normală își dorește o anumită păpușă sau mașină, altul speră la o ciocolată pentru că i s-a promis demult ca va primi una. Deși pare o secvență ruptă din poveștile triste, există un număr îngrijorător de familii ce trăiesc aceste momente pe pielea lor. Însă, din păcate, niciodată nu ne gândim la cei care nu pot, nu au de unde, la cei mai ghinioniști decât noi.

Tocmai de aceea Asociația „Prieten pentru Prieten” stă la dispoziția oricui care cere ajutorul, oricând și oricum! Este în puterea noastră să nu fim indiferenți și în menirea noastră ca asociație umanitară, ca să ne afirmăm în oricare din aceste activități caritabile.

Numai gândul că atât de mulți oameni, ce și-au pierdut speranța și s-au simțit complet ignorați și uitați, vor învăța să zâmbescă din nou, să aibă încredere în ziua de mâine și să știe că sunt susținuți, este neprețuit!

În perioada derulării proiectului, ne propunem implicarea voluntarilor Asociației „Prieten pentru Prieten” Bacău în special elevi de liceu, clasa a XI-a și a XII-a, ce vor lua glicemia și tensiune trecătorilor doritori. Este important pentru tineri să știe, să fie conștienți de importanța implicării lor în comunitatea în care trăiesc. De asemenea practicarea și antrenarea abilităților ce privesc aceste cunoștințe de bază, respectiv să știe cum se ia corect tensiunea și glicemia și cum să analizeze rezultatele în mod corect, sunt foarte utile și au o importanță mare pentru cunoștințele generale ale adolescenților. Încurajăm astfel tinerii în asumarea activă și responsabilă a rolului de promotori ai schimbării pozitive și durabile la nivelul comunității, prin implicarea în acțiuni de voluntariat.

Beneficiari direcți :

- persoanele de orice vârstă ce doresc informații legate de starea lor de sănătate, respectiv de aflarea stării în care stau cu tensiunea și glicemia.

Bibliografie:

Dr. Angel Escudero, „Vindecarea prin gândire – NOESITERAPIE”, Editura For You, București, 2009
Russell Baker, Speaks his Mind- The Hartford Courant, March 16, 1994

prof. Drăgoi Adriana

Pagini inspirate...

Pentru elevi

Flori din șervețele

Vei avea nevoie de șervețele, foarfecă și agrafe de păr. Îndoiaie fiecare șervețel în formă de acordeon. Prinde cele trei șervețele la mijloc folosind o agrafă de păr. Taie aproximativ un centimetru din fiecare parte. (Dacă îți dorești o floare colorată, acesta este momentul pentru a colora marginile șervețelului cu o cariocă sau poți folosi un șervețel colorat.)

Trage fiecare bucată de șervețel în sus, desprinzând fiecare strat, pentru a obține o floare.

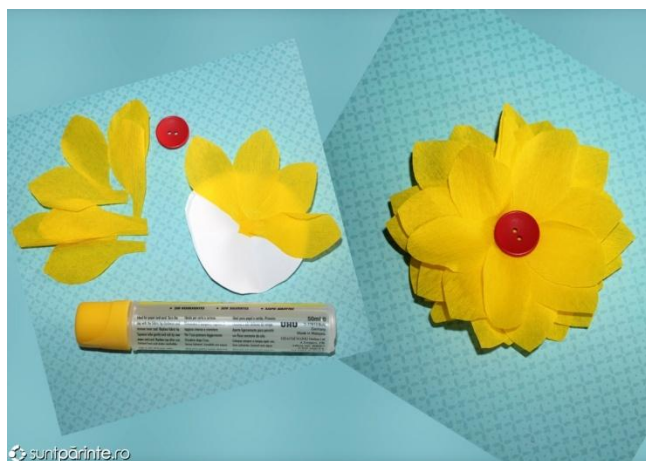
<http://www.suntparinte.ro/flori-din-hartie-activitate-de-florii-pentru-copii-parinti-si-cadre-didactice>

Margarete din hârtie creponată

Decupează hârtia creponată în formă de petale de margaretă, subțiri și lungi. Decupează din carton o formă rotundă pe care vei lipi petalele.

Lipește petalele florii și la final, adaugă în mijloc un nasture.

Tehnici culese de înv. Busuioc Irina-Ioana

Rubrica părinților...

Prima zi de școală

Dacă în dicționarul explicativ al limbii române cuvântul "emoție" are o definiție obișnuită, pentru un părinte, prima zi de școală a copilului său, emoția pe care o simte în acea zi este de nedefinit.

Pe lângă faptul că această zi răscolește amintirile părintelui despre prima lui zi de școală, în acea zi, el își poartă cu mândrie copilul, etalându-l printre copii. Dar nu pentru a-l compara, ci doar din dorința de a se simți părinte, la fel ca ceilalți.

Florile, intrarea în noua clasă, manualele așezate pe bancă, dar și doamna învățătoare pe care nu o cunoaște nimeni, dau emoții...atât celor mari, cât și celor mici.

Primele glume împreună cu învățătoarea, primele legături stabilite cu ceilalți copii, întâia sonerie al clopoțelului de pauză, vor fi și primele amintiri ale copilăriei pe care cu siguranță nu le vor uita niciodată, nici copiii, nici părinții.

Copiii noștri nu vor uita aceste lucruri, iar noi ne vom aminti prin ei, despre cele mai frumoase amintiri ale tinereții noastre.

Un gând bun învățătorilor noștri, învățătorilor copiilor noștri, învățătorilor ce au fost, ce sunt și vor fi.

Un colegiu al tuturor celor ce sunt și celor ce nu mai sunt, având toți un loc în timp și generații...

RESPECT!

Perju Daniel, Perju Tilița Daniela

Câteva gânduri...

Nu e greu să fii părinte, se întâmplă peste noapte. Greu e să fii un părinte care își înțelege misiunea. Acea de a crește un om, care să fie un stâlp al societății, un om respectabil și responsabil, un om de care să fii mândru.

E o provocare să fii părinte, să știi că mai tot timpul cineva depinde de tine, că are nevoie de tine și că, tu, trebuie să fii acolo, să dai sfatul cel mai bun, să alini, să mângâi, să sfătuiești, să iubești.

Un copil e un mărgăritar prețios. Depinde de noi, ca părinți, dacă îl ajutăm să strălucească sau dacă îl facem să-și piardă valoarea.

Exemplul personal, e prioritar în educația copilului. Nu vei putea să ai așteptări dacă tu nu vei oferi întâi.

Dovedește-i că poate avea încredere în tine. E nevoie de o relație construită pe încredere, respect, adevăr, sinceritate și multă, multă dragoste.

Relația... se construiește în timp, cu mult sacrificiu și îndelungă-răbdare.

Am fost creați cu aceste sentimente, de a iubi și de a primi afecțiune și iubire. Copilul se hrănește cu iubire. Dorește să fie apreciat, să știe că și-atunci când nu a excelat, când nu a fost poate cel mai bun, el tot va găsi înțelegere și susținere în familie.

Fă-ți timp să-ți asculți copilul. Vei fi uimit de cât de multe lucruri frumoase vei învăța de la el.

Nu îl compara niciodată cu un alt copil cu mai multe abilități. Nici o notă și nici o diplomă nu vor putea să demonstreze capacitatea sau adevărata valoare a copilului tău.

Creează-ți ținte înalte pentru el, e frumos, e bine, dar, nu-l obliga să facă ceva ce nu iubește. Descoperiți împreună ce își dorește să facă, ce pasiuni are, ce vrea să ajungă când va fi mare și apoi ajută-l să dezvolte acele abilități.

Nu-i stinge dorința și pasiunea pentru ceva ce-i place, doar pentru că tu vrei altceva pentru el. Din ceea ce el iubește să facă, conturează-i viitorul.

Când vei primi răsplata pentru tot ce ai făcut?

Când îți va zâmbi, când te va îmbrățișa, când vei privi în ochii aceia timizi, când îți va mulțumi, când te va asculta, și oride câte ori vei vedea, că tot ce ai investit în el, nu a fost în zadar.

Nu-i ușor să fii părinte, de-ai uitat să fii copil.

Matanie Roxana

PAȘTILE, IZBĂVIREA DE ÎNTRISTARE

Sărbătoarea Paștelui constituie inima creștinismului, sărbătoarea de maximă concentrare a misterului lucrării mântuitoare a lui Dumnezeu pentru om. Căci Însuși Fiul lui Dumnezeu S-a smerit pe Sine, chip de rob luând, și S-a făcut ascultător până la moarte și încă moarte de Cruce (Filipeni 2, 6-11) pentru mântuirea noastră.

Paștile sunt reprezentarea supremă a iubirii lui Dumnezeu pentru om. Pe Cruce, oamenii au răstignit iubirea lui Dumnezeu care îmbrățișează lumea, pentru că Mântuitorul Hristos Se roagă și în ultimele clipe ale vieții Sale pământești pentru iertarea oamenilor. În Înviere, Dumnezeu-Iubire ne descoperă iubirea Sa desăvârșită prin faptul că ni se face model și cale spre mântuire.

Omul nu se putea ridica singur din starea de cădere determinată de păcatul strămoșesc. Rațiunea i se întunecase, voința slăbise și era supusă poftelor păcătoase, iar simțirea se pervertise. În Vechiul Legământ, omul nu mai putea vedea iubirea curată a lui Dumnezeu, care îl chema la mântuire: „Vino la Dumnezeu! Vino la Tatăl!”. De aceea Domnul nostru Iisus Hristos coboară între noi, ia firea noastră cu toate afectele, afară de păcat, o curăță progresiv și ne-o dăruiește prin Jertfă și Înviere ca model de desăvârșire în urcușul nostru spre mântuire.

Și în Vechiul Testament, evreii aveau un Paște, care desemna eliberarea din robia egipteană și jertfa mielului pascal. Dar Paștile creștin nu este o izbăvire temporală, ci este Însuși Hristos, Cel care ne-a trecut din moarte la viață și de pe pământ la cer. Paștile sunt bucuria întâlnirii cu Hristos, biruitorul morții, bucurie prelungită prin Liturghie de-a lungul întregului an. Căci fiecare Duminică este un mic Paște. Fiecare Duminică readuce în viața noastră modelul și roadele Învierii lui Hristos, pentru ca și noi să ni le însușim și să înviem alături de El, căci „ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat. Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine; Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, întru Împărăția Ta”(Stihira a 3-a din Cântarea a 3-a din Canonul Învierii).

Paștile sunt așadar bucurie și viață, nu doar mâncare și petrecere. Dar pentru a trăi plenar această viață după Hristos și pentru a putea simți sărbătoarea ca izvor de bucurie spirituală, trebuie să ne întoarcem întru iubirea lui Hristos. Paștile presupun, pentru fiecare credincios, smerenia în Taina Spovedaniei pentru a trăi și bucuria unirii cu iubirea lui Dumnezeu în Împărtășanie. De aceea, fiecare om ar trebui să se cerceteze pe sine și, întocmai risipitor, să se întoarcă spre Dumnezeu. Iar Dumnezeu, Care ne așteaptă ca un părinte iubitor, va dăruia fiecăruia bucuria dragostei și Împărăției Sale. Doar astfel vom trăi Paștile în fiecare zi a vieții noastre, purtând bucuria Învierii în suflete, și din această plenitudine vom putea dăruia și altora roadele Învierii lui Hristos.

Prof. Adrian-Viorel Nechita

SUNT IN CLASA A 8-A...**CUM ÎMI ALEG PROFILUL PE CARE SĂ-L URMEZ?**

Cum ar trebui să își aleagă adolescenții profilul pentru liceu, este o întrebare extrem de importantă. Poate că tinerii sunt confuzi, poate că nu știu la 14 ani exact ceea ce vor să facă la maturitate, ce meserie vor să urmeze, însă părinții sau profesorii au observat înclinațiile pe care aceștia le au. Deși mulți părinți vor pentru copii lor ce este mai bun, uneori fac greșeala și îi obligă să meargă pe un profil pe care tânărul nu-l dorește sau nu îi place. Mulți părinți vor mate-info, bio-chimie, limbi străine... dar dacă copilul nu are înclinație pentru matematică de exemplu, atunci ce ne facem?! De aceea este foarte important ca decizia finală să fie a ta.

Indiferent de alegerea pe care o faci, atunci când îți faci treaba cu pasiune, cu drag și iubire pentru meseria ta, atunci succesul este al tău. Dacă am fi cu toții numai avocați, medici și ingineri, unde am ajunge?! Avem nevoie de artiști, de profesori, de agricultori, de arhitecți, de tot felul de oameni dreți și pregătiți în meseria pe care și-o aleg. Îți plac limbile străine, optează pentru un profil de specialitate, poți deveni translator, stewardesa, ambasador, poți pleca pe un vas, ai la dispoziție o mulțime de posibilități. Îți place biologia și chimia? Poți fi biolog, chimist, farmacist, medic, poți fi tot ceea ce îți dorești să fii. Nu există limite când faci ceva ce îți place, iar învățatul vine de la sine.

Când alegi o meserie trebuie să ții cont și de înclinația ta sufletească, de ceea ce îți spune intuiția că ar putea să te ajute să te dezvolti și să te regăsești. Nu îți face prea mari probleme dacă te vei descurcă sau nu, pentru că lucrurile se învață din mers și nimeni nu se naște învățat. Important este să fie ceva potrivit firii și personalității tale și atunci cu siguranță vei prinde ușor și îți vei da silința să înveți. Desigur, e o mare responsabilitate să-ți alegi singur drumul, dar nu trebuie să te temi, pentru că de-a lungul vieții vei mai avea multe puncte de răscruce și vei mai avea ocazia să decizi pe ce drum vrei să alegi. Poate în timpul liceului îți vei da seama că vrei să faci o facultate cu totul și cu totul diferită față de ceea ce înveți și vei vedea că este foarte posibil să îți schimbi traiectoria din mers. Sau poate vei face o facultate, dar apoi ți se va oferi ocazia să profesezi într-un domeniu complet diferit. Și iarăși îți vei demonstra că se poate.

Concluzia este să nu fii speriat și să nu te lași copleșit de responsabilitatea acestei decizii. Fii obiectivi în analiză capacităților tale, dar ascultă-ți și instinctul. Odată decizia luată, mergi înainte cu fruntea sus!

PROF. CRISALINDA NONA IRIMIA

CUPRINS

1. CUVÂNT CĂTRE CITITOR	PG. 1
2. GÂNDURI DE PRIMĂVARĂ.....	PG. 2
3. SFATURI PENTRU PĂRINȚI.....	PG. 6
4. POVEȘTEA LUI SUPĂRICI.....	PG. 7
5. CALENDARUL NATURII.....	PG. 8
6. RUBRICĂ PENTRU ISTEȚEI.....	PG. 9
7. STUDIU APLICATIV. POVEȘTILE LUI ION CREANGĂ.....	PG. 10
8. POEZIE-SFÂRȘITUL VISULUI PLĂPÂND.....	PG. 12
9. ALESSIA ȘTIE.....	PG. 13
10. MAMA, VĂZUTĂ PRIN INIMĂ DE COPIL.....	PG. 15
11. TRADIȚII-ȘEZĂTOAREA.....	PG. 16
12. ISTORIE AMUZANTĂ.....	PG. 17
13. PAGINI INSPIRATE	
PENTRU CADRE DIDACTICE.....	PG. 18
PENTRU ELEVI.....	PG. 20
14. RUBRICA PĂRINȚILOR.....	PG. 21
15. PAȘTILE, IZBĂVIREA DE ÎNTRISTARE.....	PG. 23
16. SUNT ÎN CLASA A VIII-A	PG. 24

JUNIOR CTAS

